

KONING EN GRONDWET.**NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD****VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.**

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doelincem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.

Afzonderlijke nummers 10 Cts.

De prijs der Advertentiën is van een tot vier regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen *uiterlijk* Dingsdagmorgen aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regtstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

DE DOODSTRAF.**III.**

Ons blijft nog over te spreken over de bewijzen, die men ten gunste van de doodstraf aan den bijbel pleegt te ontleenen.

De plaatsen in het oude testament, waarop men zich beroept, bewijzen niets, omdat zij te veel bewijzen. Wanneer men geheel volgens de wetten van het Israëlitische volk zoude willen handelen, moest men zelfs menschen met den dood straffen, die op den sabbath arbeiden en zoover zal toch wel de meest conservatieve en stränge wetgever van de negentiende eeuw niet willen gaan. Wel worden de bepalingen der mozaïsche wetten voorgesteld als door God zelf gegeven, maar ik geloof dat Mozes zich even als andere wetgevers der oude wereld zoo uitgedrukt heeft, om *zijne* voorschriften dien eerbied te verschaffen en dien invloed te verzekeren, welke slechts goddelijke uitspraken in de oogen zijner tijdgenooten bezaten.

Eene opmerking moge hier hare plaats vinden.

Men moest eindelijk eens ophouden den bijbel in zijn geheel langer te beschouwen als een wetboek. Hij is dit evenmin als zijne uitspraken op natuur- of scheikundig gebied nog eenigzins aanspraak kunnen maken op waarheid. Onze rechtswetenschap, onze kennis van de natuurkunde in den uitgebreidsten zin genomen, staat veel hooger, omdat wij later leven en steunende op de kennis en ervaring door voorgelachten verzameld, de grenzen dezer wetenschappen veel verder hebben uitgebreid. Zoo zal ook ons nageslacht veel wat wij weten, beschouwen als dwaling. De tijd moet voorbij zijn, dat het draaijen der aarde voor onmogelijk werd gehouden, omdat er dan van het stilstaan der zon op bevel van Jozua en van een hel geen sprake konde zijn.

Door het nieuwe testament, waarop men zich beroept, kan de doodstraf niet verdedigd worden. Waar van het zwaard gesproken wordt, moet dit slechts als een zinnebeeld opgevat worden. De reden ligt voor de hand. De liefdevolle stichter van de christelijke kerk, die met zooveel zachtheid over de overspelige vrouw sprak, kan de doodstraf niet gewild hebben, omdat hare toepassing geheel strijdt met het hoogste doel dat hij zich voor oogen stelde, om de menschheid door liefde en zachtheid te verbeteren. Wie zoo denkt, kan niet willen dat de eene mensch den ander van het leven berooft. Zijn geest begint ook meer en meer door te dringen. Nog voor vijftig jaren werden in de

meeste staten een groot aantal misdrijven, die nu geen wetgever meer met den dood zal straffen, met die straf bedreigd en bloeden duizenden op het schavot ten gevolge van die bedreiging, terwijl wij ons nu schamen dat zulk eene wreedheid toen door de wet werd goedgekeurd. Moet dit alleen ons niet dringen tot een naauwkeurig onderzoek of het behoud van die straf wel noodzakelijk is?

Het is een teeken van den afkeer dien men meer en meer tegen de doodstraf begint op te vatten, dat bijna jaarlijks de wetgevers den kring der misdaden, waarop die straf staat, beginnen te beperken. Meer en meer maken de vorsten gebruik van het edelste recht hun door alle constituties gelaten, om gratie te verleenen. Hoe zelden worden er nog schavotten opgericht! Waar geen doodvonnis meer wordt uitgevoerd, nemen daarom de zware misdaden niet toe, ja, wat het wonderlijkst klinkt, in die landen, waar de beul het meest werk heeft, daar neemt ook het aantal der misdadigers toe. Toch is de rede niet ver te zoeken. Juist door die wreede strafbepalingen wordt de aard van het volk bedorven. Dit bederf ontstaat uit de van hooger hand als het ware aangemoedigde zucht in dierlijk genot, gesmaakt door het lijden van een medemensch.

Er bestaat geen grond om de jammerklachten te gelooven van hen, die meenen dat jaarlijks het aantal misdaden toeneemt en dat dit het gevolg zou zijn van de zachtheid of liever zwakheid van den wetgever.

Het is hier de plaats niet om uit de geschiedenis het tegendeel te bewijzen, maar ieder onzer lezers, die in de gelegenheid is om een van de talrijke werken over het vroegere strafrecht in handen te krijgen, zal zich van de waarheid van ons beweren kunnen vergewissen. Verschillende tijdschriften hebben in de laatste jaren aan hunne lezers schetsen en verhalen omtrent den toestand der zaken in vroegere tijden ook te dien opzichte gegeven. Onze voorouders straffen streng en wreed. Zoo meenden zij het plegen van misdrijven te kunnen tegengaan. Het gelukte hun niet, deze werden daardoor niet minder talrijk. Straf baat weinig tegen het volvoeren van misdadige voornemens, het eenigste middel dat steek houdt, is de ontwikkeling van het volk, zoowel moreel als intellectueel.

Er bestaat nog een groot middel om het volk van het plegen van misdrijven af te houden, de vermeerdering van de welvaart.

Het grootste aantal misdrijven dat gestraft wordt, ontstaat uit of hangt zamen met de begeerte naar het goed van een ander

en die zucht, om te verkrijgen wat ons niet toebehoort, is nog altijd niet zoo misdadig. Victor Hugo, de grootè fransche schrijver, die het lot van de ongelukkigen, wier geboorte hen als het ware tot misdaden en ongeluk doemt, zoo meesterlijk beschrijft, geeft ons een treffend voorbeeld, hoe een man door liefde tot zijne naaste betrekkingen, tot het plegen van diefstal kan gedreven worden.

Wel moeten velen van die armen een groote geestkracht bezitten om, wanneer hun huisgezin om brood schreit en hunne handen geen werk vinden, ze niet uit te steken naar de schatten van hun buurman en die zelfs met geweld te bemachtigen. Stel dat hem iemand daarin tracht te verhinderen, hoe gemakkelijk wordt dan de ongelukkige man een moordenaar!

Nog eene opmerking ten slotte. Wanneer een mensch in de maatschappij onbruikbaar of gevaarlijk is, heeft men het recht hem onschadelijk te maken. Men kan niet anders. Eene ruime gevangenis voorziet in die behoefte. Maar heeft de mensch het recht het leven aan zijn medemensch te benemen? Zoover strekt zich zijn macht niet uit en hij treedt op het gebied van Hem, die alleen deze grootste gave kan geven en nemen. Ook daarom is de doodstraf af te keuren. Zij bestaat bij ons reeds veel te lang. Onze gelapte strafwetgeving verdiende reeds lang eene herziening. Het slechtste wetboek van alle die Napoleon ook ons gaf, hoezeer tot onkenbaarwordens toe gewijzigd en veranderd, heeft nog kracht van wet. Dat moet anders worden en in de nieuwe wet zij geen artikel dat luidt: Met den dood wordt gestraft enz.

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN. B U I T E N L A N D.

Uit Amerika verneemt men dat de Noordelijke regering het opperbevel over het leger in plaats van aan *Mac Clellan*, aan den Generaal *Halleck* heeft opgedragen en dat men verwacht de operatiën tegen het Zuiden, onder zijne leiding, met meer kracht en eenheid zullen worden gevoerd. *Mac Clellan* moet, alleen voor Richmond, van af 2 April 60,000 man aan zieken, gesneuvelden en gevangenen verloren hebben en eigenlijk niets van eenig gewigt hebben uitgerigt. De Zuidelijke staten hebben op nieuw pogingen aangewend om zich door Frankrijk en Engeland erkend te zien; Engeland heeft dit geweigerd, en Frankrijk het aanzoek tot heden onbeantwoord gelaten. Verder is er uit Amerika weinig bijzonder nieuws, behalve eenige gruwelen door beide partijen van tijd tot tijd gepleegd. Zoo geeft de correspondent van de *Times* te New-York eene ijzingwekkende schets van de schanddaden gepleegd door de troepen van een zekeren Kolonel *Turchin*, die door den Generaal *Mitchell* was afgezonden om het bekoorlijke stadje Athens tot gehoorzaamheid aan de Unie terug te brengen. De Kolonel had gezegd, dat hij, wanneer Athens bemagtigd was, gedurende twee uren de oogen zou sluiten. Het laat zich denken, maar men durft het niet beschrijven, welke gruwelen in dien korten tijd zijn gepleegd, vooral in de jonge jufvrouwen kostschool, waar meisjes van de meest geachte bewoners der Vereenigde Staten hare opvoeding ontvingen. Doodschieten, zegt de correspondent, is eene veel te fatsoenlijke straf voor *Turchin* en zijne rooverbende; zij moesten eerst gegeeseld en dan opgehangen worden.

In Italië is het nog steeds *Garibaldi* die de aandacht van geheel de beschaafde wereld op zich gevestigd houdt. Vooral in de laatste dagen heeft hij menige redevoering tot het volk gehouden, die bewijzen, dat hij bij zijne plannen blijft volharden; niemand, tot zelfs zijne officieren, die gezworen hebben hem overal te volgen, weten niet, waar de groote Generaal heen wil. Het algemeen gevoelen is echter, dat hij het bepaald tegen de pausselijke staten en in het bijzonder tegen Rome gemunt heeft. Op verschillende plaatsen in Italië hebben demonstratiën plaats ten gunste van de expeditie die *Garibaldi* in den zin heeft, zoodat het der Italiaansche regering moeilijk zal vallen,

deze te verhinderen. Uit Turijn, de hoofdstad van Italië, wordt zelfs gemeld, dat het 75e regiment van linie, te Palermo landende, leve *Garibaldi!* heeft geroepen; dat de chef van het escader, dat de kusten van Sicilië bewaakt, aan het ministerie geschreven heeft, dat hij, niet instaat voor zijne ekwipaasje, grootendeels uit Genuezen en Napolitanen bestaande, dat te Parma de troepen geweigerd hebben te schieten op de belhamers bij eene tegen Rome gerigte manifestatie, en dat te Genua in eene kerk, bij de mis, op het oogenblik dat de hostie werd opgeheven, de kreten „Rome of de dood!” gehoord zijn.

Men berigt, dat de Italiaansche soldaten, die bij de vervolging der bandieten te Castro op pauselijk gebied gekomen zijn, althans stilzwijgend, verlof zullen ontvangen daar te blijven, hetgeen dan een begin der in bezit name van de pausselijke staten door Italië zijn zou.

Volgens gerucht heeft de Fransche regering aan het kader, dat in de Italiaansche wateren kruist, bevel gezonden, om, zich zoo mogelijk van de persoon van *Garibaldi* meester te maken. Daarentegen beweren andere bladen, dat de Fransche en Italiaansche regeringen niet vreemd zijn van de plannen van *Garibaldi* en er eerder de hand in hebben; de geschiedenis der volgende dagen zal dit moeten uitmaken.

Uit Rome schrijft men van den 20 Julij: De eerste oneenigheden tusschen de Fransche troepen en die van den Paus zijn uitgebroken den dag, dat de Paus den eersten steen legde voor de kazerne in het kamp der Pretorianen en sedert hebben zij een zoo ernstig karakter aangenomen, dat *de Mérode* het raadzaam geoordeeld heeft, een bataillon Zouaven naar Marino te verplaatsen. De vijandige gezindheid bleef echter aanhouden en toen, nog onlangs, eene Fransche en eene Romeinsche patrouille elkaâr ontmoetten, begonnen zij met elkander te beleedigen, en eindigden met de wapenen tegen elkaâr te gebruiken. Van de houding en den toon, door de Fransche militaire overheden aangenomen, kan tegenover de Romeinsche het volgende een denkbeeld geven: de Franschen willen in alle twisten en botsingen tusschen de troepen, de Romeinsche soldaten laten teregt staan voor Fransche krijgsraden, hoewel het pausselijk leger in de discipline kwestien niet aan *Montebello* onderworpen is, en deze slechts het regt heeft er over te beschikken, om posten of patrouilles te verdubbelen als hij vreest voor demonstratiën, of om, naar aanleiding van onrustbarende geruchten, een regiment te verplaatsen.

De Fransche gezant heeft bij de Pruisische regering klage ingeleverd over de wijze, waarop de *Kladderadassch* den Keizer telkens voorstelt. Er is op geantwoord, dat men den Koning ook niet voor de aanvallen van dat blad kan vrijwaren, en men aan de zaak dus niets kan doen.

Uit Warschau meldt men, dat daar op 's Keizers verjaardag plakaten op de muren gevonden zijn met de waarschuwing, dat wie illumineerde, als verrader des vaderlands beschouwd zou worden. Dit had ten gevolge, dat de Polen niet illumineerden. Het terrorisme, waarvan dit geval een staaltje geeft, staat de door de regering beoogde hervormingen niet weinig in den weg. De Grootvorst *Constantijn*, te Warschau, heeft verklaard dat men in Polen nooit tot orde zal geraken, alvorens de gevraagde concessiën worden ingewilligd.

Uit Zuid-Rusland wordt gemeld, dat de naam van *Garibaldi* ook reeds tot de boeren van de binnen-gouvernementen is doorgedrongen, en dat ook deze bereids zijne hulp inroepen. In de gouvernementen Kiew en Poltawa hadden namelijk dezer dagen, onder de lijfeigenen op de goederen van verscheidene adellijken, herhaaldelijk onlusten plaats. De boeren schoolden in troepen zamen en eischten met onstuimigheid, dat hun door de grondeigenaren of door den Keizer land in eigendom zou worden aangewezen. Toen dit werd geweigerd, riepen zij einde-

lijk: „Welnu, dan zal *Garibaldi* het ons geven!” — Wie is dat? vroeg hierop de regeringsbeambte. — „O, wij weten het wel, een goed mensch en een dappere hetman.”

Van Larissa (stad van Europeesch Turkije, hoofdplaats der provincie Thessalië) wordt dd. 18 Julij het volgende gemeld: Het dorp Livadia, gelegen aan den voet van den berg Olympus, tusschen Alasonia en Sylfidia, was het tooneel van een verschrikkelijk feit. Den 13 Julij in den ochtend rukte eene bende Grieken, Albanezen en Turken het dorp binnen. Op een teeken van hun opperhoofd, begaf zich een aantal der bende naar eene school, waar ongeveer 150 kinderen aanwezig waren. Men eischte daar van den meester, onder bedreiging hem te zullen dooden, al het geld, dat hij bezat. Aangezien alle tegenstand vruchteloos zou zijn, gaf de meester 3000 piasters en zijn horologie. De roovers bevalen daarop den kinderen hun te volgen; eenigen verzetten zich daartegen, doch dit hielp niets; de roovers omringden hen spoedig. Het opperhoofd gaf daarop te kennen, dat hij de kinderen als gijzelaars zou medenemen en dat, wanneer er binnen drie uur geene som van 100.000 piasters op eene bepaalde plaats was gestort, de kinderen zouden worden vermoord. De bende trok daarop weg. Acht gendarmes vervolgden de roovers, doch moesten na een gevecht aftrekken, ofschoon een Albanees sneuvelde. De plaats, welke door de roovers tot nederlegging van het losgeld was bepaald, was niet verre van Livadia gelegen. Eensklaps riep het opperhoofd uit: „Het uur is daar! De drie uren zijn voorbij!” Hij gaf eenen onderhoorige bevel om met het moorden der kinderen een aanvang te nemen en toen deze, uit medelijden, nog een kwartier uitstel verzocht, zeide hij! „Dat is onnoodig; er is veel te doen, want er zijn er honderd vijftig en wanneer de ouders komen, dan kunnen zij de overblijvende medenemen!” Wat toen voorviel is niet zonder een gevoel van medelijden, afschuw en verontwaardiging mede te deelen. Een der roovers nam een kind bij de haren beet, en sloeg het hoofd af, daarna nam hij een tweede en toen een derde. De arme kleinen smeekten allen om genade, doch zij hadden even goed hunne gebeden tot de hen omringende rovers kunnen wenden. De beul maakte zich juist gereed een meisje van tien jaren te vermoorden, toen de schildwacht het teeken gaf, dat er een troep menschen naderde. Het waren de bewoners van het dorp met het rantsoen bestaande in 50.000 piasters en voor de overige 50.000 bragten zij alle kostbaarheden, die zij bezaten. De arme lieden hadden aan de hun opgedwongen verpligting voldaan, maar zij zagen bloed, zij zagen afgeslagen kinderkoppen. Wie beschrijft hun angst? Geen hunner durfde zien, of een der lijken eeren zijner kinderen was. De in leven zijnde kinderen drongen zich om hunne redders heen en vonden spoedig hunne ouders terug. Toen de roovers waren vertrokken, gingen de van alles beroofde landlieden huiswaarts en namen de lijken mede. De autoriteiten van Alasonia, Sylfidia en Larissa, hebben de roovers in het gebergte doen achtervolgen en na eenige dagen zoekens en verschillende schermutselingen gelukte het hun 4 der roovers gevangen te nemen. Hunne hoofden werden afgehouden en gedurende de dagen op lansen ten toon gesteld.

BINNENLAND EN GEMENGDE BERICHTEN.

Te Goes is voor eenigen tijd een veulen met drie pooten geboren. In den beginne scheen het den eigenaar niet waard in 't leven te behouden, maar door het tal van bezoekers, verwierf zijn oppassen een aardig doceurtje en lokte weldra een koper, aan wien het voor f 500 werd afgestaan. Deze laatste voert het op eene reis met zich en schijnt daarbij mede goede rekening te maken, als men aanneemt, dat hem reeds f 1000 daarvoor geboden is, zonder dat hij het beest, dat in vlugheid voor geen ander onder doet, tot dien prijs wil afstaan.

Dezer dagen overleed te Sleen een jongeling, de laatst-overgeblevene van een aan de toring uitgestorven gezin. Toen de erfgenamen den rijken buit wilden deelen, gaven zij hunne verwondering te kennen, dat er zoo weinig gereed geld gevonden was. De eerlijke dienstmaagd wees hun toen op twee losse tegels onder de kast, welke zij moesten opligten. Daaronder vonden zij een Keulschen pot in de aarde begraven, met eenige duizenden guldens aan goud en zilver.

Volgens het Hongaarsche dagblad *Pesti Naplo*, leeft

de oudste soldaat van Eurapa thans in Hongarije. Hij heet *Ivan Redulicz* en is thans 122 jaren oud. Laatstelijk heeft hij gediend in het Croatisch-Ogulinersgrensregiment; hij heeft in den zevenjarigen oorlog, bij de Pandoeren, onder Baron *van der Trenck* gediend, alsmede later in den oorlog tegen de Turken, waarin hij tweemaal werd gewond.

Een zeker Duitscher had in Amerika, door het verkopen van melk, een aanzienlijk vermogen verkregen, dat hij in twee groote geldriemen, met goud gevuld, bij zich droeg, toen hij zich naar het vaderland inscheepte. Aan boord van het schip zijnde, telde hij zijn schat eens na, terwijl een aap hem aandachtig gadesloeg. Nadat hij den eersten geldriem geteld had, legde hij dien naast zich neder en wilde toen tot den tweeden overgaan. Op dit oogenblik maakt zich de aap van den eersten meester en ontvlugt daarmede in den top van den mast, waar hij den riem opent, het goudgeld aandachtig beschouwd en daarop beurtelings het eene stuk in zee en het andere op het dek werpt, tot dat hij niets meer te verdeelen heeft. De Duitscher, die dit alles stilzwijgend had gadeslagen, riep eindelijk zuchtend uit: „Wat van het water komt, geeft hij het water en wat van de melk komt, geeft hij mij.”

ADVERTENTIEN.

VERKOOPING VAN VASTE GOEDEREN.

De Notaris SMINCK, zal op Maandag den 18 Augustus 1862, des voormiddags om 11 uur, ten huize van D. STOKMAN, aan de *Tolkamer te Lobith*,

BIJ INZET

en 14 dagen daarna, op Maandag den 1sten September daaraanvolgende, terzelfder uur en plaats bij Toeslag

VERKOOPEN,

de navermelde ONROERENDE GOEDEREN, gelegen aan de *Tolkamer te Lobith*, kadastrale Gemeente *Lobith* en *Spijk*, behoorende tot den boedel van wijlen den Heer E. J. H. GEITMANN en Echtgenoot; te weten:

Eerste Perceel. Twee HUIZEN, aan elkander gebouwd, waarvan het eene Sectie B, N°. 130, groot 7 Roeden, 50 Ellen, en het andere, Sectie B, N°. 129, groot 2 Roeden, 60 Ellen, belendende ten Oosten en Zuiden den Dijk, ten Westen SCHOOFF en ten Noorden SCHOOFF en D'HARVANT. Grondbelasting f 15,98.

Deze twee Huizen worden te zamen en afzonderlijk geveild.

Tweede Perceel. Een TUIN, tegenover het eerste perceel, buitendijks gelegen, met daaraanschietsende RIJSWAARD en WATER, bij het Kadaster voorkomende als volgt:

Sectie B, 263, WEILAND, 2 Roeden, 30 Ell. Sectie B, 262, RIJSWAARD, 73 Roeden, 50 Ell. Sectie A, 279, WATER, 9 Roeden, 80 Ellen, belendende ten Noorden den Dijk, het Erf van D. STOKMAN en den Waterstaat, ten Oosten den Weg naar den Rijn, ten Zuiden 's Rijks Pakwerk, en de rivier den Rijn, en ten Westen in een punt door den Ouden Rijnmond heen loopende. Grondbelasting f 1,14.

Dit perceel wordt in massa en in twee gedeelten geveild, waarvan de scheiding door palen is aangewezen.

Derde Perceel. Een TUIN, genaamd de *Bleek*, gelegen tegenover 's Rijks gebouwen, Sectie B, N°. 162, groot 22 Roeden, 60 Ellen, belendende ten Westen den Dam, ten Noorden 's Rijks tuin, ten Oosten den weg langs de Rijksgebouwen. Grondbelasting f 1,34.

Vierde Perceel. Een stuk BOUWLAND en TUINGROND, gelegen aan den 's Gravenwaardschen Dam, Sectie B, N°. 383, groot 52 Roeden, 70 Ellen, belendende ten Westen den Dam, ten Zuiden KEMMLING en 's Rijks Domeinen, ten Oosten den uitweg en ten Noorden WICHERS en DE BRUIN. Grondbelasting f 2,15.

Vijfde Perceel. Een TUIN, gelegen aan den

Boterdijk, Sectie B, N°. 136, groot 12 Roeden, 70 Ellen, belendende ten Oosten dien Dijk, ten Noorden STOKMAN en KEMMLING, ten Westen de Domeinen, ten Zuiden D'HARVANT. Grondbelasting f 0,76.

Zesde Perceel. Eene WEIDE, gelegen ter weerszijden van den Boterdijk, Sectie B, Nos. 351, groot 53 Roeden, 80 Ellen, en 353, groot 10 Roeden, 50 ellen, belendende ten Oosten de Waterstaat, ten Zuiden de Domeinen, ten Noorden C. PETERS en WICHERS, en ten Westen 's Graevenwaarden. Grondbelasting f 2.97.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen bij den Notaris SMINCK voornoemd en bij den Notaris PLIESTER te Zevenaar, uitvoerder van den uitersten wil van den Heer GEITMANN.

VERKOOPING VAN VASTE GOEDEREN.

Tengevolge regterlijke magtiging zullen op Donderdagen den 14 en 28 Augustus 1862, telkens des morgens om 11 ure, ten huize van den kastelein J. W. HAFKENSCHIED te *Uft*, respectievelijk op hoogen worden ingezet, en finaal aan den meestbiedende toegeslagen:

Eerstens. Een kapitaal, sterk en welingerigt HUIS- en ACHTERHUIS, geschikt tot alle nering en bedrijf, waarin thans Winkel, Blaauwverwerij en Katoendrukkerij wordt uitgeoefend, staande in het volkrijke Dorp *Uft*, tegenover de Kerk; met de Kuipen, Ketels en verdere vaste gereedschappen der Verwerij, — voorts het ERF, en er achter gelegen vruchtbaren TUIN, groot 26 roeden, 60 ellen, en het weiderecht van drie *Koeijen* op den *Uftschen* en *Ettenschen IJssel*.

Tweedens. Zes verschillende stukken BOUWLAND, onder *Uft* en *Sillevalde* gelegen.

Alles breder bij billetten, en nadere informatiën te bekomen ten kantore van den Notaris KOLFSCHOTEN te *Gendringen*.

MARKTBERIGTEN.

AMSTERDAM, den 11 Augustus 1862.

2½	Ct. Nederl.	.	.	:	.	64½
4	"	"	"	"	"	99¾
2	"	Spanje	.	.	"	44½
3	"	"	binnenl.	.	"	48½
3	"	Portugal	1856/1860	.	"	44¾
5	"	Russen	1828/29	.	"	100¾
5	"	"	Stiegl. 6e Serie	.	"	89¾
5	"	Oostenrijk	Metall.	.	"	50¾
5	"	"	National	.	"	58¾
5	"	Amsterd.	.	.	"	72½

Koers van het Geld: Beleening —, Prolongatie 3½, Disconto 3½ pCt.

Prijzen der Coupons: Metall. f 22.25; Dito Nat. f 28.65; Diverse Engelsche per L f 11.67½; 3 pCt. Eng. Russ. L f 11.67½; Fransche f 55¾; Belg. f 55¾; Pruis. f 34½; Hamb. Russen f 32; Russen in Z. R. f 33¾; Papieren R. f —; Poolsche in Fl. f 26¾; Napelsche f —.—; Spaansche f 2.40; Amerikaansche Dollars f 1.80

GRONINGEN, den 8 Augustus 1862.

68 P. Jarige Tarwe f 0.00 à f 0.00. 66 P. Nieuwe dito f 8.50 à f 8.90. 70 P. Dito dito f 9.70 à f 10.20. 66 P. Dito witte f 8.90 à f 9.20. 64 P. Nieuwe Rogge f 6.80. 68 P. Dito f 7.60. 68 P. Buitenlands f 7.55. 64 P. N. Grijze Boekweit f 6.10. 66 P. Dito f 6.90. 64 P. N. Zw. Z. dito f 6.15. 66 P. Dito f 6.55. 50 P. N. Winter Garst f 4.30. 56 P. Dito f 5.10. 60 P. N. Knobbe Garst f 5.80. 42 P. N. Dikke Haver f 3.80 à f 3.85. 48 P. Dito f 4.55 à f 4.60. 36 P. Witte Voer Haver f 3.15. 40 P. Dito f 3.65 à f 3.70. 36 P. Zw. Voer f 3.00. 40 P. Dito f 3.45. Paardeboonen f 6.60 à f 7.50. Gort (grove) f 9.10 à f 9.30. Dito (puik) f 9.40 à f 10.00. Dito (parel) per 100 N. P. f 12.25 à f 14.50. Koolzaad f 12.00 à f 14.50. Geel Mosterzaad f 10.00 à f 12.50. Raapolie f 43.00. Lijnolie f 41.00. Raapkoeken 1040 stuks f 000.00. Lijnkoeken 104 stuks f 00.00 à f 00.00.

ARNHEM, den 8 Augustus 1862.

N. Tarwe f 9.00 à 13.00. Rogge f 7.70 à 8.30. Boekweit f 7.10 à 8.00. Garst f 5.00 à 6.00. Z. Haver f 4.50 à 5.25. L. Haver f 3.70 à 4.20. Witte Boonen f 00.00. Duivenb. 9.00. Gr. Erwten f 00.00 à 00.00. Wikken f 8.00. Paardeb. 0.00. Geele Erwten f 0 00 à 00.00. Graauwe Erwten f 00.00 à 00.00. Aardappelen f 1.00 à 1.40. Boter 92 à 112 Centen het N. Pond.

ROTTERDAM, den 11 Augustus 1862.

TARWE per last. Zeeuwsche, Vlaamsche en Overm. Jarige f 276 à 393. Dito dito Nieuwe f 264 à 284. Vriesche f 000 à f 000. Roode Bovenl., Geld. en Limb. f 310 à 360. Roode Rijn en Kleefsche f 330 à 390. Roode Pommersche en Mecklenb. f 335 à 385. Roode Holsteinsche en Deensche f 310 à 350. Bonte Pools. f 330 à 385. Witbonte Poolsche f 340 à 400.

ROGGE per last. Zeeuwsche, Vlaams. en Overm. f 237 à 255. Bovenl., Overijssel, Maas en Rijn f 230 à 235. Pommersche en Mecklenb. f 220 à 260. Holsteinsche en Deensche f 200 à 230. Pruisische f 220 à 250. Odessa, Eupatoria, Donau en Turksche f 190 à 225. Russische (gedroogde) f 215 à 250.

HAYER per last. Zeeuwsche en Polder (korte) f 120 à 147. Zeeuwsche en Polder (Voeder) f 78 à 114.

BOEKWEIT per last. Vlaamsche en Belgische f 210 à 212. Steenberg. en Rozendaals. f 210 à 212. Lenrsche, Oudenbossche, Oosterh. en Bredasche f 210 à 212. Bovenl., Bossche, Rijn en Maas f 206 à 212. Holsteins. en Deensche f 190 à 210. Fransche f 165 à 180.

DOESBORGH, den 9 Augustus 1862.

N. Tarwe f 9.50 à 11.00. Rogge f 7.20 à 7.60. Boekweit f 7.50 à 7.90. Garst f 5.50 à 6.00. Haver f 3.70 à 4.25.

Aardappelen f 1.25 à 1.60.

Boter 82 à 90 centen het Ned. Pond.

ZUTPHEN, den 7 Augustus 1862.

N. Tarwe f 9.00 à 12.00. Rogge f 6.60 à 7.35. Boekweit f 7.50 à 0.00. Garst f 5.50 à 6.00. Haver f 3.75 à 4.50. Boter f 16.00 à 18.00. Aardappelen f 1.40 à 2.00.

DEVENTER, den 8 Augustus 1862.

Tarwe f 10.00 à 12.00. Rogge f 7.40 à 7.90. Boekweit f 6.50 à 7.25. Garst f 5.50 à 6.00. Haver f 3.60 à 4.50. Boter le soort f 17.50 à 19.00. 2e soort f 14.50. 3e soort f 00.00.

DOETINCHEM, den 7 Augustus 1862.

N. Tarwe f 00.00 à 00.00. Rogge f 7.25 à 7.75. Boekweit f 0.00 à 0.00. Aardappelen f 1.75 à 2.25. Boter 80 à 82 Centen het Ned. Pond.

VERTREK DER STOOMBOTEN.

RIJN & IJSSEL STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Van Doesborgh naar Arnhem, Zondags, Dingsdags & Donderdags, des nademiddags circa 2½ uur.

Van Doesborgh naar Zutphen, Deventer, Zwolle, Kampen & Amsterdam, Maandags, Woensdags & Zaturdags, des nademiddags circa 12½ uur.

DEVENTER STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Van Doesborgh naar Arnhem & Rotterdam, Zaturdags des voormiddags circa 9 uur.

Van Doesborgh naar Zutphen & Deventer, Woensdags 's morgens circa 8 uur.

VERTREK DER BEURTSCHEPEN.

Van DOESBORGH:

Naar Utrecht & Amsterdam den 16 Augustus. Naar Rotterdam den 20 Augustus. Naar Zutphen & Deventer den 15 Augustus. Naar Nijmegen den 16 Augustus.

Informatiën bij J. H. RUTGERS.

Van ZUTPHEN:

Naar Amsterdam, 15 Aug. 's namiddags 1 uur. Naar Deventer & Zwolle, 16 Aug. 's middags 12 uur. Over Lemmer, Woudsend, Sneek, Leeuwarden naar Groningen, 14 Augustus 's avonds.

Informatiën bij H. A. MAST.

Gedrukt bij W. BECKING, te Doesborgh.